

Sygn. akt X Ga 181/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział X Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Leszek Guza

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2014 roku w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. W.

przeciwko I. M.

o zapłatę

w postępowaniu uproszczonym

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 9 kwietnia 2014 r.,

sygn. akt VII GC 1784/13

oddala apelację;

Sygn. akt X Ga 181/14

UZASADNIENIE

Apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 9 kwietnia 2014 r. wydanego w postępowaniu uproszczonym uznano za nieuzasadnioną.

Zgodnie z art. 505¹⁰ § 1 i 2 k.p.c. apelację wniesioną od wyroku wydanego w postępowaniu uproszczonym rozpoznano na posiedzeniu niejawnym w składzie jednoosobowym.

Zgodnie z art. 505¹³ § 2 k.p.c., jeżeli Sąd II instancji nie prowadzi postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

W apelacji podniesiono zarzut naruszenia przepisów art. 96 k.c. poprzez przyjęcie, że pełnomocnictwo do działania nie może być udzielone w sposób dorozumiany, art. 6 k.c. poprzez uznanie, że powód nie wykazał w sposób prawidłowy ciężących na nim okoliczności, art. 227 k.p.c. poprzez pominięcie dowodu z przesłuchania stron, art. 233 k.p.c. poprzez ocenę materiału dowodowego z pominięciem całego zebranego materiału i w sposób sprzeczny z zasadami doświadczenia życiowego i art. 299 k.p.c. poprzez nie przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron mimo, że w sprawie występują wymagane do tego okoliczności.

Sąd Okręgowy zważył :

Apelacja nie była uzasadniona.

Słusznie bowiem wskazał Sąd Rejonowy na to, że powód w niniejszej sprawie nie sprostął ciężarowi dowodu okoliczności istotnych dla uznania powództwa za uzasadnione. Słusznie wskazał w tym zakresie Sąd pierwszej instancji na zasadnicze znaczenie braku wykazania przez powoda aby I. M. (2) był umocowany do reprezentowania pozwanej w stosunkach z powodem.

Wbrew twierdzeniom apelacji Sąd Rejonowy nie naruszył żadnego ze wskazanych w apelacji przepisów.

W szczególności z faktu, że pełnomocnictwo może być udzielone w sposób dorozumiany nie wynika aby powód w niniejszej sprawie owe dorozumiane udzielenia pełnomocnictwa wykazał. Z samego faktu bowiem, że I. M. (2) prowadził z powodem korespondencję w której podejmował zobowiązania w imieniu pozwanej nie wynika, że był do tego umocowany.

Odnosnie zaś zarzutów opartych na nie przeprowadzeniu przez Sąd dowodu z zeznań stron należy wskazać, że zarzuty te nie są uzasadnione.

Dowód z zeznań stron ze swej istoty jest dowodem o charakterze subsydiarnym i winien być przeprowadzony jedynie wówczas, gdy za pomocą innych środków dowodowych nie zostały dostatecznie wyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 299 k.p.c.). Przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron dopuszczalne jest wyjątkowo, gdy w świetle oceny sądu, opartej na całokształcie okoliczności sprawy, brak jest w ogóle innych środków dowodowych albo gdy istniejące okazały się niewystarczające do wyjaśnienia okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 sierpnia 1982 r. (sygn. akt I CR 258/82, LEX nr 8446) dowód z przesłuchania stron jest dowodem posiłkowym, dopuszczalnym tylko wtedy, gdy nie można istotnych dla sprawy okoliczności wyjaśnić innymi dowodami, a w szczególności dowodami z dokumentów i zeznaniami świadków. W sytuacji, gdy wszystkie istotne dla sprawy okoliczności zostały wyjaśnione nie tylko zeznaniami świadków ale i dokumentami np. aktami Kolegium d/s Wykroczeń to prowadzenie przez sąd dowodu z zeznań jest zbędne a nawet niedopuszczalne

Zadaniem dowodu z zeznań stron nie jest natomiast uzupełnianie braków w materiale dowodowym wynikających z niewystarczającej inicjatywy dowodowej strony.

W niniejszej sprawie zaś jest tak, że powód reprezentowany przez fachowego pełnomocnika nie wykazał wystarczającej inicjatywy dowodowej w zakresie wykazania umocowania I. M. (2) do reprezentowania pozwanej, a to była okoliczność o zasadniczym znaczeniu dla rozstrzygnięcia. Wydaje się oczywiste, że brak w tym zakresie wniosku o przesłuchanie I. M. (2) nie może być naprawiony dowodem z przesłuchania stron. Zresztą i ten dowód wskazał powód na inne okoliczności niż umocowanie I. M. (2) do reprezentowania pozwanej w stosunkach z powodem.

W tej sytuacji zarzuty apelacji nie mogły zostać uwzględnione.

Dlatego biorąc powyższe pod uwagę i nie znajdując przesłanek do wzruszenia zaskarżonego rozstrzygnięcia, zgodnie z art. 385 k.p.c. apelację oddalono.